

Meget ofte er det sådan, at et barn, som skal adopteres – og det er sådan set lige meget, om det er et dansk eller et udenlandsk barn – har haft en stærkt belastet opvækst. Barnet har måske været præget af svigt og afsavn, først og fremmest følelsesmæssige afsavn, men også ofte materielle afsavn.

Derfor bør det efter min og De Konservatives opfattelse være sådan, at dette barn, som skal adopteres, har et krav på at blive placeret i en familie, som kan give det en så god og en så tryk opvækst som overhovedet muligt. Det tror jeg i og for sig vi alle er enige om. Spørgsmålet er, hvem der så kan gøre det.

Men dette betyder igen, at det ideelle er, at de to forældre er kærlige, modne, ærlige mennesker, og det er de fleste mennesker jo også uanset køn og uanset seksualitet. Men det betyder også, at det ideelle forældrepar består af såvel en far som en mor.

Det er vigtigt at slå fast, at når et barn bliver adopteret, er det jo ikke noget, man først og fremmest gør for at løse barnløse pars eller homoseksuelle pars familieproblemer. Det er ikke hovedårsagen. Hovedårsagen til adoptionen er først og fremmest at hjælpe et forældreløst barn til at få et så godt hjem som overhovedet muligt. Det er altså barnet, der skal være i centrum. Sagt lidt firkantet, men efter min mening rigtigt: Ethvert barn har ret til en familie, men enhver familie har ikke ret til et barn.

Dette helt grundlæggende og meget fundamentale forhold synes jeg at enkelte homoseksuelle tilsyneladende ikke helt forstår. I hvert fald må det konstateres, at debatten, som jeg har hørt den, også før vi er gået i gang i salen her, først og fremmest har drejet sig om ligestilling, om homoseksuelle pars ret til at adoptere eller eventuelle ret til at adoptere frem for adoptivbarnets ønske om at få et så optimalt forældrepar som overhovedet muligt.

Jeg mener, at for mange partier og for mange homoseksuelle ikke udviser den fornødne og selvfølgelig respekterede over for børn, der skal adopteres. Børn er jo ikke en vare eller et handelsobjekt, som man har krav på for selv at få en endnu bedre tilværelse, og det gælder, uanset om man er heteroseksuel eller homoseksuel. Det er hensynet til barnet.

Jeg synes derfor, at homoseksuelle par modent og selvfølgelig bør acceptere de biologiske konsekvenser af deres seksualitet, konsekvenser, som betyder, at man ikke selv kan få børn, og derfor bør man heller ikke have et krav på at få

et barn »leveret« af samfundet, selv om det er det, man ønsker, og det er jeg ikke et sekund i tvivl om at der er mange, der ønsker. Og det ønske kan jeg godt igen som far forstå.

Det er vel også nogle af disse betragtninger, som jeg her har gjort, der gør, at alle de donerlande, vi i hvert fald kender svar fra, og hvor vi selv får udenlandske adoptivbørn fra, uden undtagelse afslår at bortadoptere til homoseksuelle ansøgere. Dette er vel, fordi disse lande naturligt føler sig forpligtet til at sørge bedst muligt for deres børn i den situation, hvor landet ikke selv kan give barnet de optimale vilkår.

Kl. 19.25

Så derfor vil jeg for at konkludere denne del af mit indlæg sige, at børn bør aldrig blive brugt som – igen i gåseøjne – murbrækkere i det naturlige og det rigtige arbejde, der skal gøres for at normalisere forholdene for homoseksuelle på flest mulige områder.

Husk, at de svage i den sammenhæng, vi her i dag diskuterer, er ikke de homoseksuelle, det er adoptivbørnene, og det er derfor, at det er deres vilkår, der skal sættes i centrum, og det er i hvert fald det, der har været udgangspunktet for vores stillingtagen.

Så lige til sidst til beslutningsforslag nr. B 65 fra De Radikale, for de har jo ud over forslaget om adoption også et forslag om, at homoseksuelle par skal kunne godkendes som plejeforældre. Og som det igen blev nævnt for nogen tid siden af justitsministeren – og hun er enig med den konservative folketingsgruppe og omvendt, og det er jo meget heldigt – så er dette beslutningsforslag efter vores mening overflødig, idet den eksisterende sociallovgivning jo ikke forhindrer homoseksuelle par i, at de kan blive godkendt som plejeforældre.

Når det nu er konstateret rent juridisk, at loven er sådan, vil jeg godt føje til, at de betragtninger, som jeg gjorde før med hensyn til, hvad der var det ideelle for et barn, nemlig at have to forældre, hvor en er af hvert køn, ja, så gælder den samme betragtning selvfølgelig for et plejebarn.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var en flot og velafbalanceret og meget gennearbejdet ordførertale, hr. Helge Adam Møller holdt.

Men jeg bliver alligevel nødt til at stille det spørgsmål, jeg har stillet til alle andre ordførere, eller næsten alle andre, ihukommende, at da vi